

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Λοιπὸν ἐγίνουμου κι ἐγὼ τέτοιος ὡσὰν τοὺς ἄλλους
κι ἐκάρφωσα εἰς τὰ μάτια μου διὰ τὰ δῶσια πάλους,
ἔδεσα καὶ τὴν γλῶσσα μου μὲ κανισκιοῦ ᾽λητάριν
315 καὶ τὰ αὐτιά μου ἐστούπωσα μὲ κέδρου τὸ λιθάριν.
Ὅμολογῶ τὸ κρίμα μου, λέγω καὶ τὴν αἰτίαν μου,
πολλοὶ ἄς τὴν ξεύρουν φανερὰ κι ἐμὲν τὴν ἀμαρτιάν μου.
Ἀλήθεια, ὡσὰν κατέχουσιν ὅσοι καὶ μ' ἐγνωρίσαν,
ἐγὼ ἔπαιρνα ὀλιγότερον παροῦ ἐπαῖρναν ἄλλοι·
320 ἀμὴ ὅλους ἄς μᾶς πνίξουσιν μὲ τρίχινον τσαβάλι,
ὅτι κανεῖς ἀπ' ὅλους μας φόβον Θεοῦ οὐδὲν ἔχει
καὶ πάντα, ἔξ' ὅσον δύναται, γυρεύει κι ἐξετρέχει
νὰ τσαφαλῶνη καὶ ν' ἀρπᾶ, νὰ πάσχη νὰ κερδαίνει.
Καὶ νὰ τὸ εἰπῶ κοντολογία· ὅλοι οἱ ἀβογαδοῦροι,
325 ὅλοι μοῦ ἐφάνησαν ἐμὲν παγκλέπτες καὶ γαδοῦροι.
Καὶ ἄκουσε νὰ σοῦ εἰπῶ, τὸ τί βουλήν κρατοῦσι
καὶ εἰς τί νοῦν, εἰς ποιὸν σκοπὸν καὶ στράταν περπατοῦσιν:
Εἰς τὴν ἀρχὴν εἰς μιὰν ὀμνεῖ νὰ κάμη ἐμπιστευμένα
εἰς τὸ καπιτουλάριν του τὰ ἔχει ἢ Αὐθεντιὰ ὀρθωμένα,
330 καὶ νὰ εἶπες ὄρκον ἔκαμε ὅ,τι ἔναι ἐκεῖ γραμμένο,
νὰ μηδὲν κάμη τίποτες ὡσὰ ᾽ν' ἐκεῖ λυομένο·
ἀμὲ ὅλον τὸ ἐξανάστροφον νὰ κάμη νὰ κερδίση
κι ἐπίστευε τῆς Αὐθεντιᾶς τὸν ὄρκον νὰ πατήσει.
Δουλειάν, κανίσκι ἢ ἐγγαρεία οὐδὲν ἔναι κρατημένος
335 νὰ ἐπάρη ἀπὸ ἄνθρωπὸν τινα κι ἴτις ἔναι ὁμοσμένος.
Ἀλλὰ ποτὲ δὲν ὀμιλεῖ διχῶς καλὸν κανίσκι,
ἂν ἔναι καὶ θεωρεῖ ἄνθρωπον νὰ πέφτη νὰ ἀποθνήσκη.
Καὶ ἂν ὀμιλήσῃ μιὰ φορά, ἔλα νὰ δευτερώσῃ
διχῶς καλὸν κανίσκευμα, διχῶς νὰ τὸν πληρώσῃ,

- 340 ἄν ἔν' καὶ συγγενεύῃ τον, νὰ εἶπες δὲν τὸν γνωρίζει
καὶ ὡσὰν σιμῶση πρὸς αὐτόν, αὐτὸς ἀποχωρίζει.
Ἄν τοῦ μιλήσῃ, δὲν σοῦ μιλεῖ καὶ οὐδὲν σοῦ ἀπιλογᾶται,
εὐρίσκει χώρια ἀθιβολήν, ἄλλοῦ τὴν διηγᾶται.
Ὅ,τι τοῦ εἰπῆς οὐδὲν σοῦ ἀκούει, νὰ πῆς ὅτι ἐβουβάθη,
345 δὲν ἔχει ὀμμάτια νὰ σὲ δῆ, νὰ πῆς ὅτι ἐτυφλάθη.
Ἄν ἔναι καὶ ἀκούση σου, ὅταν στραφῆ καὶ δῆ σε
μὲ σκοτεινὸν ἀνάβλεμμα νὰ δείχνῃ μανισμένος,
ὡσὰν νὰ τοῦ ἔκαμνες κακόν, νὰ σοῦ ἔτον ὀργισμένος.
Λέγει σου: «Καλὲ ἄνθρωπε, ἔλα εἰς ὥραν ἄλλην,
350 καὶ τούτην τὴν ὑπόθεσιν θέλεις τὴν ἀθιβάλει.
Δὲν ἔν' καιρὸς νὰ ἀφκραστῶ ἐδὰ τὴν ὀμιλιάν σου,
ἄγωμε, ἀλλότες διάγειρε, νὰ ὀρθώσω τὴν δουλειάν σου».
Ἄν ἔν' καὶ κανισκέψη τον εἰς τὸν δευτέρωμόν του,
πρόθυμα καὶ ὀρεκτικὰ ὑπάγει εἰς τὸ κρίσιμόν του.
355 Ἀπὸ μακρέα τὸν χαιρετᾶ καὶ γλυκοσυντηρᾶ τον,
εἰς μῖαν τοῦ ἀκούει πρόθυμα, καθαρσυντηρᾶ τον,
καὶ καλοσυμβουλεύει τον, γλυκοπαρηγορᾶ τον,
στὴν κρίσιν τὸν ὑποκρατεῖ μὲ ὄλην τὴν δύναμίν του
εἰς δίκαιον του καὶ ἄδικον, καὶ βλέπει τὴν τιμὴν του.

Γιάννης Κ. Μαυρομάτης & Νικόλαος Μ. Παναγιωτάκης (επιμ.), *Στέφανος Σαχλίκη. Τα Ποιήματα. Χρηστική έκδοση με βάση και τα τρία χειρόγραφα*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2015, σ. 111-124.